

Inget umgänge då barnen riskerade att fara illa – referat av hovrättsdom

Senast 2011-02-1

ändrad: 6

Utgivare: JP Infonet

Referat

Svea Hovrätt 2011-02-01, mål nr T 4249-10

I målet framkom att parternas två barn var mycket traumatiserade och rädda för sin pappa. Hovrätten ansåg att barnen var i fortsatt behov av professionell hjälp och att behandlingen kunde försvåras om umgänge mellan barnen och pappan inleddes. Eftersom barnen i dagsläget skulle kunna fara illa av ett umgänge med pappan skulle något sådant umgänge inte inledas.

Bakgrund

Parterna i målet träffades i maj 2003 och hade gemensam vårdnad om deras två barn, födda 2004 och 2006. I februari 2009 lämnade mamman parternas gemensamma hem tillsammans med barnen och levde sedan dess under skyddad adress på grund av rädsla för pappan. Vid tiden för målet pågick en förundersökning mot pappan gällande grov kvinnofridskränkning mot mamman och även brott mot barnen. Barnen fick stödjande insatser och var mycket rädda för sin pappa.

Mamman ville i första hand ha ensam vårdnad om barnen och i andra hand att barnen stadigvarande skulle bo hos henne. Hon ville inte att barnen skulle ha något umgänge med pappan.

Pappan ville ha fortsatt gemensam vårdnad, men medgav att barnen hade sitt boende hos mamman. Han ville dock att barnen skulle ha rätt till umgänge med honom två timmar under första lördagen varje månad i närvaro av kontaktperson.

Tingsrätten

Tingsrätten fann att det klart framgick att parterna inte kunde samarbeta i frågor som rörde barnen. Mamman fick därför ensam vårdnad. Pappan ville vidare ha ett mycket begränsat umgänge som dessutom skulle ske i närvaro av kontaktperson. Ett så begränsat umgänge kunde inte antas vara till skada för barnen. Barnen skulle därför ha umgänge med pappan första lördagen varje månad under två timmar i närvaro av kontaktperson. Båda parter överklagade tingsrättens dom.

Hovrätten

Hovrätten beviljade partiellt prövningstillstånd i fråga om umgänge. I hovrätten ville pappan i första hand att barnen skulle ha umgänge med honom varannan helg samt fyra veckor under sommaren.

Hovrätten anförde att det vid bedömningen av vad som är bäst för barnen ska fästas avseende särskilt vid risken för att barnet eller någon annan i familjen utsätts för övergrepp eller att barnet olovligt förs bort eller hålls kvar eller annars far illa (6 kap. 2 a § föräldrabalken (1949:381), FB). Om en risk för att barnet far illa kan förutses, ska den väga tungt i bedömningen (se prop. 2005/06:99 s. 86).

Den bild som framkom genom förhör med mamman och umgängesutredningen var att båda barnen var mycket traumatiserade och rädda för sin pappa. Det fanns givetvis en risk för att rädslan kunde fördjupas utan kontakt med honom. Samtidigt ansåg hovrätten att det knappast kunde ifrågasättas att barnen var i behov av fortsatt professionellt stöd och att denna behandling skulle kunna försvåras om ett umgänge med pappan inleddes. I dagsläget skulle barnen därmed kunna fara illa av ett sådant umgänge. Det skulle visserligen förutsättas och vara en utgångspunkt att barnen åter skulle ha någon form av kontakt med sin pappa, men det gick inte att förutse när den tiden var mogen. Hovrätten upphävde därför tingsrättens dom om umgänge mellan pappan och barnen.